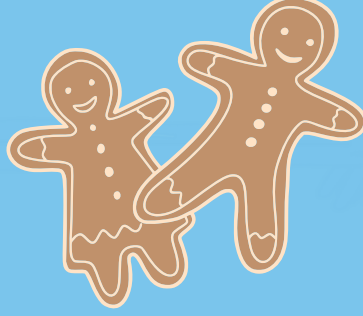

Merry Christmas

- Kışın Kristalize İkilemi: Yuki-onna
- Eski Disneyde Kış Sezonu
- Kış Modası

KARMA

Editör'den

Rumeysa Sözer

Aralık, her şeyin aynı anda yaşandığı bir ay. Soğukla sıcaklığın, masumiyetle karanlığın, unutmakla hatırlamanın iç içe geçtiği bir eşik. Bu sayıda da tam olarak bu geçiş hâlini takip ediyoruz; konuları sıralı bir düzenin içine hapsedmek yerine Aralık'ın dağınık, iç içe geçmiş ruhuna uygun biçimde bir araya getiriyoruz.

Bazen karla kaplı bir gecede Yuki-Onna'nın sessizliğini duyar gibi oluyor insan; o soğuk sessizlik, minderi bile üşüten bir masal sarmalıyor etrafını. Birkaç sayfa sonra kendinizi Corpse Bride'ın gotik romantizmine karışmış buluyorsunuz; ölümle yaşam arasındaki ince çizginin aslında ne kadar tanıdık olduğunu fark ederek.

Kış mevsimi yalnızca nefesimizi buharlaştırmıyor, ruhumuzu da biraz ağırlaştırıyor. Bu yüzden sayfalarımızda mevsimin psikolojik etkilerinin gölgesi var; düşünceler yavaşlıyor, duygular yoğunlaşıyor. Ama aynı zamanda dışarıda karşılaşacağınız kalın paltolar, örgülü atkılar, koyu renklerin asil duruşu... Kış modasının güvenli ve güçlü dünyası da bu ağırlığı hafifletiyor.

Bir yerde Hansel ve Gretel'in ormanda kayboluşunu okuyacaksınız; masal gibi görünen ama büyük boşlukları dolduran o hikâye, Aralık'ın karanlık tarafıyla konuşuyor sanki. Sayfaları çevirirken bir anda Eternal Sunshine of the Spotless Mind'in karla karışık unutma isteğine denk geliyorsunuz; hafızanın silinmesi fikri, yılın bitişiyle tuhaf biçimde örtüşüyor.

Ve elbette Noel... Sokaklara yayılan ışıklar, evlerin kenarlarında biriken umut kırıntıları, yeni yılın yaklaşma hissi. Kutlamak isteyenler için sıcaklık, istemeyenler için yine de bir anlığına durup düşünme fırsatı.

Bu ayın sayısı, kışın dağınık masasına benziyor: masalda bir gölge, filmde bir iz, psikolojide bir ağırlık, modada bir sıcaklık, kültürde bir ışık...

Sevgilerle, Dergi Karma.

İçindekiler

4. Noel Hakkında

5. Kış Modası

7. Aralık ve kışın sanatsal ruhu

9. Kış ve Ritüeller

11. Kışın Kristalize İkilemi: Yuki-onna

13. Corpse Bride

15. Film Analizi: Eternal Sunshine Of Spotless Mind

18. Türkiye Cumhuriyetinde Kadınlara Seçme ve Seçilme Hakkı

19. Grimm Kardeşler

21. Karlı Bir Evin Sessiz Çığlığı

22. Kış ve Psikoloji

23. Eski Disneyde Kış

25. Uğultulu Tepeler

26. Türkiye'de Duyulmayan Çığlık: Sanat

28. Ekibimiz

29. Kaynakça

Yazarlar

- Defne Ufuklar
- Rumeysa Sözer
- Calypso
- İklim Taşkeser
- Ece Karahan
- Lost
- Zehra Sena
- Evin Aktaş
- Phoberd
- Meryem Sude Erkaya
- Ceylin Gümüşçü
- Naz Ulutaş

Çizerler

- Rumeysa Sözer
- Alya

Editör

- Rumeysa Sözer

Noel Hakkında

Noel, Aralık ayının yirmi beşinde kutlanan bir Hristiyan bayramıdır. Kökenleri ise bir pagan kış bayramı olan Yule'ye dayanır. Yule bayramında kış gündönümü kutlanır ve doğanın ölümü anılır. Kış geldiği zaman, güneş daha az gözüktüğü için paganlar onun hastalandığına inanır, kış gündönümünde ise iyileştiğini düşünerek bu günü kutlarlar.

Eski geleneklerde, insanlar hayaletler ve kötü ruhlardan korunmak için çam ağaçları diker veya evin etrafına dallarını asarlarmış. Hristiyanlar bu geleneklerden esinlenerek Noel bayramını yaratmışlardır. Hristiyanlıkta ise İsa'nın doğumu günüdür Yule günü. Bu gün Kutsal Doğuş günü olarakta kutlanır.

İsa, Meryem adlı bakire bir kadından Tanrı'nın mucizesiyle doğmuştur. İslama göre ilk başta kimse Meryem'e inanmaz çünkü bakire doğum imkansızdır. Ancak daha yeni doğmuş İsa konuşmaya başlayınca, Meryem haklı olduğunu kanıtlamıştır. Bu yüzden İsa'nın doğumu kutsal sayılır. Ayrıca İsa Hristiyanların peygamberidir.

Noel Baba

Noel Baba efsanesi, Nikolas adlı bir azizden esinlenilmiştir. Santa Claus ismi de bu azizin isminden gelir (Saint Nicolaos). Noel Baba, bu özel günde Noel ağacının altına uslu çocuklar için hediyeler, yaramaz çocuklar ise kömür koyan efsanevi bir figürdür. Kuzey kutbunda yaşar ve orada çocuklar için oyuncaklar yapar. Noel günü geldiğinde ise elfleri, sekiz ren geyiği ve kızağıyla oyuncakları evlere dağıtır.

Aslında Noel Baba, Antalya'da doğmuş zengin biridir ve sahip olduklarını yaşlı, bakıma muhtaç kişilere yardım etmek için kullanmak istemiştir. Cömertliği ve yardımseverliği ile meşhurdur. Bir gün, evlenmek üzere olan ancak çeyizlerini hazırlayamayan üç kıza yardım etmek ister ve bir para kesesini kızların evinin bacasından içeri atar. Evlere bacadan girdiği efsanesi de buradan ortaya çıkmıştır.

Kış Modası

2026 kış modası, zamansız silüetlerin yeniden yorumlandığı güçlü bir sezon olarak karşımıza çıkıyor. Tasarımcılar bu yıl hem konforu hem de iddiayı merkezine alarak, soğuk havalara meydan okuyan ama aynı zamanda estetik açıdan kusursuz bir görünüm barındıran koleksiyonlar sunuyor.

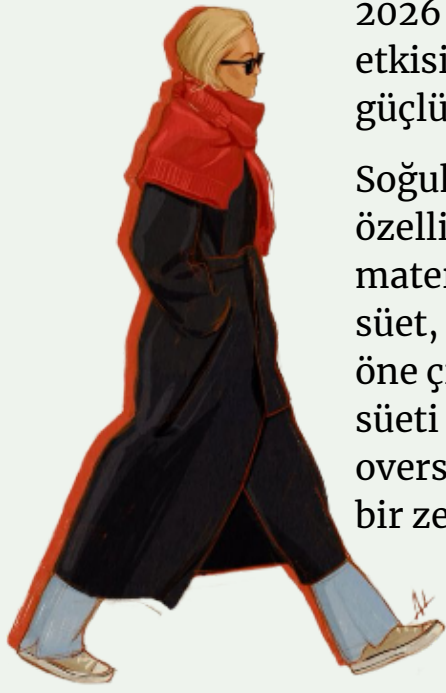
Bu sezonda “undone elegance” olarak adlandırılan çabası şıklık anlayışı ön planda. Düzgün ve kusursuz görünmek yerine doğal, hafif ve dağınık bir tavır daha modern ve daha çekici kabul ediliyor.

Bu sezonun en gözde trendlerinden “Western” trendi Amerika’nın batısındaki kovboy kültürünü moda sahnelerine taşıyor. Western trendinin temelini oluşturan doğal deri dokuları, yıpranmış görünümlü kahverengi tonlar, rodeo etkili metal aksesuarlar ve feminen silüetlerle harmanlanmış maskülen detaylar bu sezonun kilit öğeleri arasında. Klasik kovboy botları artık daha ince burunlu, daha zarif topuklu ve şehir hayatına uyarlanmış versiyonlarıyla karşımıza çıkıyor.

Özellikle diz hizasına kadar uzanan “Western-cut” çizmeler, geniş paça jean’lerle ve uzun kabanlarla birleştiğinde sezonun en çarpıcı görünümlerinden birini oluşturuyor. Western trendi yalnızca ayakkabılarda değil; ceket ve palto tasarımlarında da kendini gösteriyor. Süet ve deri materyaller, püskül detaylarıyla modernize edilirken, keskin omuz hatları ve minimal düğme kullanımları Western estetiğini günümüze adapte ediyor.

Renk paleti Western’in doğasından besleniyor: Tütün kahvesi, pas turuncusu, boz toprak tonları ve kıvılcı çalan koyu kahverengiler sezonun favorileri. Bu doğal tonlar, hem deri çizmelerde hem süet ceketlerde hem de geniş kenarlı şapkalar gibi aksesuar öğelerinde güçlü bir uyum yakalıyor. Özellikle 2026 kışında görülen rustik kahverengi uzun paltolar, Western trendinin sofistike şehir versiyonunu temsil ediyor. Aynı zamanda zümrüt yeşili trençkotlar, cherry red kabanlar ve kazaklar geçen kış olduğu gibi bu kış da kombinlerin gözde çarpıcı parçalarından olmaya devam ediyor

2026 kış sezonunda süet dokular ve püskül detayları, Western etkisiyle birleşerek hem nostaljik hem de modern bir görünüm sunan güçlü trendlerden biri hâline geliyor.

Soğuk havaların doğal tonlarıyla uyum içinde kullanılan süet, bu sezon özellikle kaban, ceket, çanta ve çizme tasarımlarında en dikkat çekici materyallerden biri. Mat ve yumuşak dokusuyla sıcak bir şıklık yaratan süet, hem günlük kombinlerde hem de iddialı şehir görünümünde öne çıkan bir tercih olarak karşımıza çıkıyor. Kış koleksiyonlarında süeti öne çıkaran bir diğer unsur ise katmanlama. Süet ceketlerin oversize paltolarla veya shearling detaylarla birleşmesi, hem dokusal bir zenginlik hem de modern bir kontrast yaratıyor.

Kış modasının bir diğer vazgeçilmezi ise oversize şal ve atkılar. Hem yarattığı kat kat hava ile birlikte bir güven ve huzur sağlarken estetik görünümünden de ödün verilmemiş oluyor.

Bakıldığı zaman yağmurlu havalarda şemsiye yerine şalın da kullanılması; hem ne kadar işlevli hem de kombini tamamlayan bir parça olduğu gözler önüne seriliyor. Saten ve puantiye, romantik feminenliğin modern bir yorumunu sunarak soğuk havaların keskin dokusuna yumuşak bir anlayış getiriyor. Saten, kışın katmanlı yapısına ışıltı katarken; puantiye desenleri nostaljik ve aynı zamanda sofistike bir etki yaratıyor. Tasarımcılar bu yıl sateni yalnızca gece giyiminde değil, gündüz kombinlerinde de yeniden konumlandırıyor.

En son olarak da benim en sevdiğim moda akımlarından biri olan dantel yeniden dolaplarımızda ve çevremizde baş göstermeye başladı. Yarattığı romantik ve feminen etki ile kombinlerde ufak bir detay olmasına rağmen tüm gözleri üzerine çekebiliyor. Dantel deseninin herhangi bir jeanin üzerine oversize boyutta bir kazak sweat vb. kombinleyerek daha gündelik ve effortless chic bir kombin havası yaratıyor. Siyah ve derin bordo gibi dramatik renklerde kullanılan kalın dokulu danteller, elbiselerde, transparan bluzlarda ve katmanlı eteklerde karanlık-romantik bir atmosfer yaratıyor. Kış gardırobuna hem nostaljik bir ruh hem de cesur bir incelik katan dantel, bu sezonun en dikkat çekici trendlerinden biri olarak öne çıkıyor.

Modanın geleceği artık sadece estetik değil; aynı zamanda bilinçli seçimlerden geçiyor. Markaların çoğu 2026 kış koleksiyonlarında geri dönüştürülmüş kumaşlar, vegan deri alternatifleri ve uzun ömürlü tasarım prensiplerini öne çıkarıyor. Kısacası bu sezon hem rahat hem şık olmayı sevenlerin kendini bulacağı ve modanın tadını çıkaracağı bir dönem onları bekliyor.

Aralık ve Kışın Sanatsal Ruhu

Aralık ayı geldi. Bu da demektir ki hastalık ve soğukluk mevsimi açıldı. Buradaki hastalığı kastediyorken, kışın geçirilen nezlelerden çok; artık soğğun katkısıyla üzerimize yapışan ama çok yavaş gelişmesinden kaynaklı öğlene doğru sıcaklayan hasta havaları kastediyorum. (Bunları söylerken Aralık sevdalılarından dayak yemek istemem açıkçası!)

Bu dönemdeki soğğu hissedebilmek için sanata da ihtiyacımızın olduğunu düşünüyorum. Artık o öğle sıcaklarından kurtulma, aynı zamanda gözümüzün de soğğa alışması gereken bir zaman diliminde olduğumuza göre, bu "görmeyi" Monet ve Van Gogh ile yapacağız.

1.Claude Monet: "The Magpie" (Saksağan

Bu resme baktığımızda bile bir üşüme hissedebiliriz. O mavi gölgeler, dönemi için oldukça radikaldir. Akademik alanda sanatın ilerlemesinde önemli bir rol oynamıştır. Bu resme biraz daha dikkatli bakarsak, o merdivenlerde oturan belli belirsiz bir figür var. Açıkçası, onun yerinde olup karı izlemek isterdim.

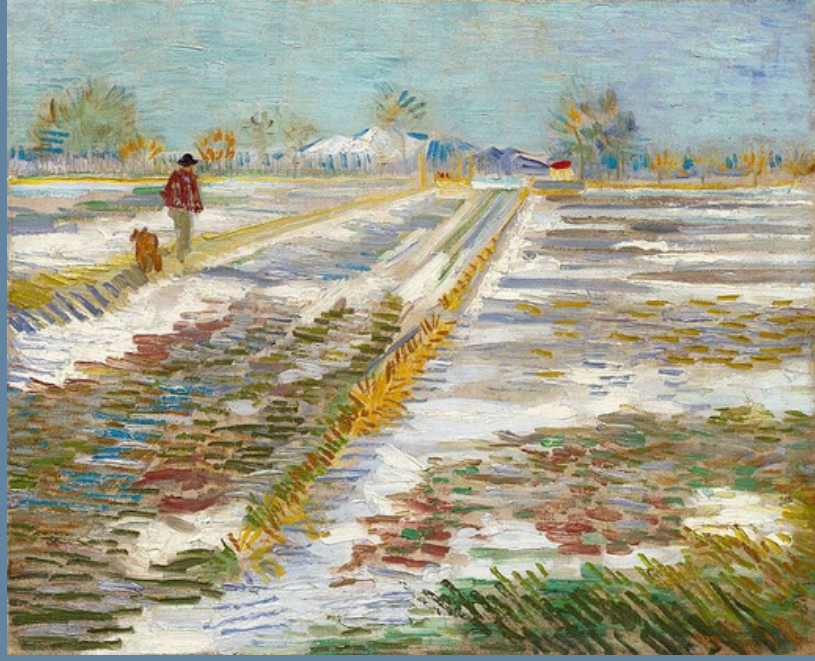

Resmin yapıldığı döneme gelirsek; Monet gibi birçok İzlenimci (Empresyonist) sanatçı, o katı ve soğuk karı resmetmiştir. Onların bazıları; Auguste Renoir, Paul Gauguin ve Gustave Caillebotte'tur.

İnanmayabilirsiniz ama Monet neredeyse 140 tane kış resmi yaptı. Kışa ve kara bu kadar aşık bir adam görmek beni mutlu ediyor. Ayrıca bize, soğğun ve kışın sadece mevsim değil, bir ruhu (ya da ruhları) olduğunu; bu ruhların ancak 140 tanesinin tabloya sığabildiğini düşündürebilir.

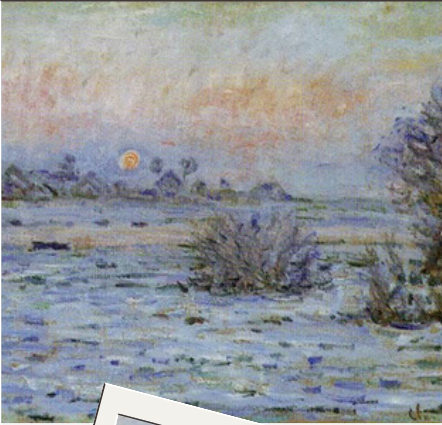
2.Vincent Van Gogh: "Landscape with Snow" (Kar Manzarası)

Monet'nin net ve kristal kışından sonra, Van Gogh'a geçmek, soğğun daha içsel ve çözölme evresindeki ruh halini yakalamak için mükemmel bir adımdır. Bu resimde, adeta yarı kış yarı sonbahar atmosferini ve o "hastalık" hissinin henüz tam bitmediğı, kararsız bir dönemi görürüz.

Van Gogh, 1888 yılında Arles'te, La Crau Ovası ve Montmajour Tepesi manzarasıyla beklenmedik bir kar fırtınasını resmetmiştir. Karın toprakla karışmaya başladığı kirli beyaz ve kahverengi tonlar, mevsimlerin savaştığı o yoğun geçiş anını yansıtır.

Bu tabloda, sanatçının Japon sanatına olan hayranlığını da net bir şekilde görebiliriz:

-Kullanılan yüksek ufuk çizgisi ve sadeleştirilmiş biçimler, Japon ukiyo-e baskılarının yalınlığını yansıtır.

-Van Gogh, Arles'in farklı ten ve saç rengine sahip yerlilerinde ve doğasında, Kuzey'den kaçıp aradığı, Japon sanatçıların yalınlıkla resmettiğı doğal ve basit ruhu bulmayı ummuştur.

Sonuç

Bu iki büyük deha sayesinde, kışın iki farklı ruhunu deneyimledik: Monet ile dışarıdaki donmuş, estetik güzelliğı ve Van Gogh ile içsel, nemli ve yoğun geçiş halini. Bu sanatsal odaklanma, bizi Aralık ayının rehabetinden kurtararak, kışın tüm katmanlarını hissetmeye hazırlayan etkili bir ritüel oldu.

Kış ve Ritüeller

Kış, dünyanın neresinde olursak olalım insanı biraz içine döndüren, ama evlerin içini daha sıcak ve anlamlı kılan bir mevsimdir. Bu yüzden pek çok kültür kendi kış ritüellerini oluşturmıştır. Kimisi ışık yakarak karanlığa meydan okur, kimisi kalabalık sofralarda uzun geceleri kısaltır, kimisi de soğuğu eğlenceye dönüştürür. İskandinav ülkelerinde kış gündönümünde yakılan Yule kütüğü, aslında süslenmiş büyük bir odun parçasıdır. Günlerce yandıkça evin içini ısıtır, eski inançlara göre kötü enerjiyi yok eder ve yeni yıla bereket taşır. Hatta bugün yılbaşında yapılan “odun kütüğü pastası” bile bu eski geleneğin tatlı bir hatırlatmasıdır. İran'da ise Yalda Gecesi. Yılın en uzun gecesinde nar, karpuz ve cevizle yapılan bir buluşmadır. Bu yiyecekler güneşin gücünü ve koruyuculuğunu simgelediği için gecenin karanlığına karşı bir direniş gibidir. Çin'deki Dongzhi Festivali. Ailelerin bir araya gelip “tangyuan” adı verilen pirinç toplarını yediği bir gündür. Tangyuan'ın yuvarlaklığı aile birliğinin hiç bozulmaması anlamına gelir.

Orta Avrupa'da kış yalnız soğuk değil, biraz gizemlidir de. Avusturya ve Almanya'da kutlanan Krampusnacht tam da bunun örneği. İnsanlar şeytanı andıran maskeler takıp sokaklarda dolaşır, gürültü yaparak kötü ruhları korkuttuklarına inanırlar. Çocuklar için ürkütücü ama eğlenceli bir gecedir bu. Norveç ve İsveç'te kapı önlerine asılan Julbukk. Samanla yapılmış küçük bir keçi figürüdür. Eski İskandinav mitlerinde keçinin koruyucu bir ruh taşıdığına inanılır. Bazı bölgelerde hâlâ çocuklar Julbukk'u kapı kapı dolaştırıp şarkı söyler. Tıpkı bizim bazı Anadolu kasabalarındaki yılbaşı eğlencelerine benziyor.

Japonya'da kış daha sakin yaşanır. Bodhi Günü. Buda'nın aydınlanışının anıldığı bir gündür. Bu tarihte insanlar mumlar yakar, evlerini sadeleştirir ve sessiz meditasyonlarla ruhlarını dinlendirir. Tibet'te ise Losar adı verilen yeni yıl hazırlıkları yapılırken tütsüler yakılır. Bu tütsülerin evde birikmiş kötü enerjiyi uzaklaştırdığına inanılır.

Hindistan'da bazı bölgelerde kışın sonunda kutlanan Lohri Festivali vardır. Devasa ateşler yakılır, ateşe mısır ve tatlı susam topları atılır ve kışa “güle güle” denir.

Kuzey'in daha uç kısmında yaşayan Sami halkı için kış tamamen doğayla bir iletişim halidir. Ren geyiklerini çağırmak için yaptıkları yoiket denilen özel seslenmeler vardır. Bu sesler hem müzik hem dua niteliği taşır. Aynı zamanda kar fırtınalarının ortasında bile insanların doğayla uyum kurmaya çalıştığını gösterir. Kanada'nın bazı yerli toplulukları ise Snow Snake adı verilen bir oyun oynar. Uzun, ince bir tahta çubuk karın üzerinde kaydırılır ve kimin çubuğu daha uzağa giderse o kazanır. Bu oyun kışın gri havasını neşeyle kıran eski bir gelenektir. Bazı ülkelerde ritüeller daha semboliktir. Bulgaristan'da insanların yüzlerini kırmızı-beyaz ipliklerle örülü Martenitsa takması baharın erken gelmesi için bir dilektir.

Litvanya'da kışın sonuna doğru kutlanan Užgavėnės festivalinde insanlar maske takıp sokaklarda dolaşır, kışın temsil edildiği saman kuklalar yakılır. Meksika da kışa ışık katmakta ustadır. Las Posadas boyunca sokaklar mum alaylarıyla dolar, kapı kapı dolaşan çocukların neşesi soğuk havayı ayrı bir sıcaklık yapar.

Tüm bu ritüeller ilk bakışta birbirinden çok farklı görünse de aslında aynı duyguda buluşuyor. Soğğun ortasında insanın içindeki ışığı korumak. Karanlığı ateşle, yalnızlığı sohbetle, soğğu ortak sofralarla yenmek. Kışın içinde barındırdığı durağanlık, insanların kendi kültürel yaratıcılığıyla renklendirilir. Tüm bu ritüeller karın altında bile kalbin sıcak kalabileceğini hatırlatır.

"Las posada's"

"martenitsa"

Kışın Kristalize İkilemi: Yuki-onna

Mitolojide Bahar ve Yaz yeryüzünün coşkulu, bereketli ve güçlü zamanlarını sembolize eder. Sonbahar ve Kış dönemleri ise genellikle bir kaybı, hüznü ve daha karanlık bir dönemin sembolüdür. Dolayısıyla, her mevsimin kendine has özelliklerini taşıyan mitolojik figürler arasında kategorik bir ayrım yapılabilir.

Soğğun hissedildiği, karın yeryüzünü beyaza boyadığı Aralık ayındayız. Peki, mitolojinin derinliklerinde bu kristalize gücü, soğğu ve karın saf beyazlığını yansıtan o figür kimdir? Gelin bu figüre yakından bakalım:

Yuki-onna (Kar Kadını)

Japon mitolojisinin önemli karakterlerinden biri olan Yuki-onna karlı gecelerde beliren bir ruh olarak anlatılır. Bazı hikayeler onun kar fırtınalarında ölen kadınların ruhu olduğunu söyler bazı hikayeler ise yoğun kar yağışının doğurduğu ruh olarak tanımlar onu. Ama bu hikayelerden en çok bilineni Lafcadio Hearn tarafından 1904 tarihli eseri Kwaidan'da derlenmiş ve yayımlanmıştır. Hikaye nesilden nesile anlatılmaya devam edilmiş ve Japon kültüründe önemli bir yer edinmiştir. Hikayenin özeti şöyledir: Şiddetli kar fırtınası sırasında dağda mahsur kalan oduncular geceyi bir kulübede geçirmeye karar vermişlerdir. Gece, odunculardan biri olan Minokichi soğuktan uyanmıştır ve o sırada kulübeye yaklaşan bembeyaz ve çok güzel bir kadın görmüştür tam olarak durumu algılamasına bile zaman kalmadan kadın diğer oduncu olan yaşlı Mosaku'nun üzerine eğilip onu dondurarak öldürmüştür.

Daha sonra Minokichi'ye yöneldiği sırada aniden karar değiştirip 'sen genç ve güzelsin seni bağışlayacağım ama bu gördüklerini tek bir ruha bile anlatmayacaksın aksi halde seni de öldürürüm' diyerek ortadan kaybolmuştur. Minokichi bu duyduklarından sonra ustasını gömüp şehre döner ve hayatına devam etmeye çalışır yaşananları kimseye anlatmaz.

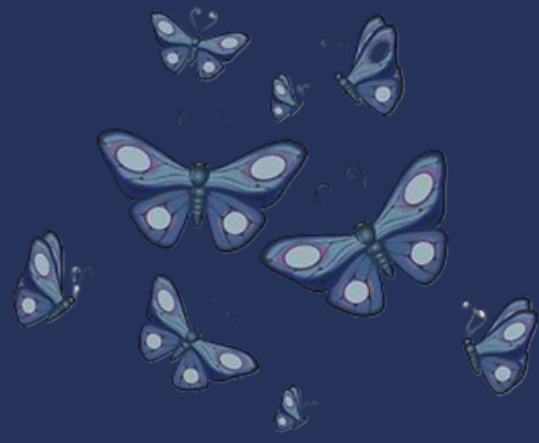
Yaklaşık iki yıl sonra Minokichi, O-yuki adında güzel ve solgun tenli genç bir kadınla tanışır O-yuki hakkında neredeyse hiçbir şey bilmez sadece dış görünüşünden, yansıttığı soğukluktan çok etkilenmiştir.

Minokichi, O-yuki ile evlenir. Evlilikleri huzurlu ve mutlu geçer hatta çocukları bile olmuştur.

Yıllar geçer O-yuki'nin güzelliği eksilmez hep aynı soğuklukta ve güzelliğindedir. Minokichi bu durumu bir akşam O-yuki'ye şöyle ifade eder 'sana baktıkça yıllar önce kulübede gördüğüm kar kadını hatırlıyorum o da senin gibi güzeldi, senin gibi soğuktu.' Minokichi bunları söyler söylemez O-yuki'nin güzelliği kaybolur ve Minokichi'ye dönerek 'sana yeminini bozarsan seni de öldüreceğimi söylemiştim' der ve çocuklarına bakıp yıllar önce yaptığı gibi bağışlayıcı bir şekilde 'çocuklarımıza iyi bak eğer onlara iyi bakmazsan o zaman geri gelir ve seni asla affetmem' der ve havaya karışıp bir daha görünmez. Minokichi sözünü tutmama bedeli olarak karısını kaybetmiştir ama buna rağmen yine hayatta kalmıştır.

Bu hikaye Yuki-onna'yı, soğuk ve ölümcül bir ruh olmasının yanı sıra, saf beyazlığın simgelediği bağlılık ve fedakarlık gibi insani duyguları da barındıran bir figür olarak sunar ve bu ikilem, ona izleyicinin empati kurabileceği bir kimlik kazandırır. Sonuç olarak, Yuki-onna efsanesi, sadece kışın soğukluğunu anlatmakla kalmaz; aynı zamanda en doğaüstü varlıkların bile insan ruhunun karmaşık merhametini ve trajik fedakarlığını taşıyabileceğini göstererek doğa ile insan arasındaki ebedi bağı bir kez daha hatırlatır.

Corpse Bride

Corpse Bride, stop motion tekniğı ile yapılmış bir Tim Burton filmidir. Filmde, görücü usulü evlendirilmek üzere olan Victor, sakarlığı ile işleri batırır. Üzüntü ve suçluluk içerisinde ormana gittiğinde, yanlışlıkla bir ölüye evlilik teklifi eder ve Emily ile ölüler diyarında tutsak kalır. Ölü gelinin ellerinden kurtulmaya çalışırken, sonu başka bir zorlu evliliğe doğru gider.

Film Victor'un Emily ile Victoria'nın ilişkisi üzerinden gider. Emily, geçmiş hayatında aşık olduğu kişi tarafından ihanete uğramış bir ölüdür ve en azından öteki hayatında mutlu bir evlilik yaşamak ister. Özgüvensizliği kendisini boğar. Pembe yanakları, atan bir kalbi ya da incindiğinde acıyan bir bedeni olmadığı için sevemeyeceğini ve sevimemeyeceğini düşünür.

Emily, Victor ile birlikte olmak için bir nabız ile nefese ihtiyaç duyar ancak geri dönüşü olmayan tek şeydir ölüm. Bu yüzden arkadaşları ona Tears to Shed şarkısında aslında Emily'nin en az bir yaşayan kadar güzel olduğunu, olmasa bile zamanı geldiğinde "düzeleceğini" söyler. Filmin sonunda Emily'nin çürümüş bedeninin kelebeklere dönüştüğünü görürüz.

Aslında Emily pişmanlıklarını geriye bırakmış, kin tutmaktan vazgeçmiş ve huzura kavuşmuştur. Bir kelebek olarak, kalan son birkaç gününü istemeyerek bıraktığı dünyada geçirecek, eski anıların tadını çıkarıp sonsuza kadar yok olacaktır. Victor'un filmin başında çizdiği kelebekler aslında ölülerdir.

Victor, ölüleri çizer ve odası kelebek resimleriyle doludur çünkü o aslında ruhen ölüdür. Ailesinin baskısı altında, kendisiyle ilgili önyargılar ve beklentilerle yaşar. Ölüer diyarında kendi seçimlerini yapmaya başlamadan önce, yaşayanlardan biri değildir. Bu yüzden Emily'nin huzur arzusu için ölmeyi göze alıp, büyük kararları kendi vermeye başladığında yaşayanlar diyarına dönebilir ve yine kendi seçimleri sayesinde aşkı Victoria'ya kavuşabilir.

Film Analizi:

Eternal Sunshine Of Spotless Mind

Eternal sunshine of a spotless mind veya dilimize çevirisiyle Sil Baştan, Michel Gondry'nin yönettiği ve 2004'te vizyona giren bir bilimkurgu dramasıdır. Hem yazısal hem de görsel açıdan şiirsellik taşıyan film Oscar dahil birden fazla ödül kazanmış, yıllardır sinefillerin listelerinden düşmemeyi başarmıştır.

Clementine'in sa renkleriyle hafif bir başlangıç yapalım. Clem'in dürtüsel kişiliğini yansıtan kıyafetlerinden sık değiştirdiği saçları ne kadar zamanı takip etmemiz için bir ipucu olsa da bunu sadece rengin değişmesiyle değil rengin anlamlarıyla da sağlamışlar. Her sa değişimi sahnenin zamanının değiştiğini ve her saç rengi o zamanki hislerini temsil ediyor. Asıl ilk tanışmaları yeşil, yeni başlangıçları, tazeliği simgelerken ayrıldıkları ve yeniden tanıştıkları sıra mavi olan saçları, hüznü, trajediyi, aynı zamanda yıkıntıdan doğan yeni başlangıcı temsil eder. Clementine'in kişiliği sadece sa renklerinden ibaret değil elbette.

"...but I'm just a fucked up girl who's looking for my own peace of mind. „

Film boyunca Clementine'in ne kadar özgüvensiz olduğunu görüyoruz. Çocukluğundan beri kendi görünüşü hakkında sorunları olan Clementine, sürekli güzel olduğuyla ilgili dışarıdan onaylanmaya ihtiyaç duyar ama zgvensizliği sadece dış görüntüsüne karşı değil. Kendi kişiliğinden de hoşlanmıyor. Ayrılıklarında, herhangi bir kavgada sorunu kendi kişiliğine bağlayıp karşıda hiç suç aramayan bir yapısı var. Alkol problemini de gözardı etmemek gerek. Kendinden kaçmak için bir yol... Renkli saçları ve kıyafetleriyle aslında kim olduğunu gizleme çabası anlayanlar için çok şey ifade ediyor.

"I wish I'd stayed, too. Now I wish I'd stayed.,,

Tek mental sorunları olan taraf Clementine değil elbette. Joel'in çocukken annesi tarafından görmezden gelindiğini Clementine'ı zihninde saklamaya çalışırken bebeklik anısına döndüğü sahneden biliyoruz. Filmin başında sorduğu "Neden bana en ufak ilgi gösteren her kadına aşık oluyorum?" sorusunun cevabını aslında bu sahnede alıyoruz. Clementine'ın onu silmesine bu kadar sinirlenmesinin ve karakterine ters olmasına rağmen dürtüsel bir şekilde sadece öç almak için aynısını ona yapmasının sebebi de bu aslında. Sevdiği bir kişinin daha onu görmezden gelmesi Joel fark etmese de bilinçaltında aynı yaranın kabuğunu sökmüş oldu. Sakin ve risksiz kişiliğiyle, hiçbir şeyi yeterine ciddiye almayan dürtüsel bir kıza aşık olmasıysa başka bir konu. Clementine'ın sahilde yeşil saçları ve turucu montuyla yanına oturup umarsızca tavuğundan bir parça alması Joeldeki merak duygusunu uyandırır da günün devamında gizlice girdikleri evde kalmasını sağlayacak kadar güçlü değildi.

Ana karakterler oldukça derin ve kompleks kişiliklere sahip olsalarda ben beni asıl etkileyen ve kendisinden yeterince bahsedilmeyen o karakter hakkında konuşmak istiyorum. Mary...

Mary'yi başta sadece Lacuna'nın sekreteri olarak görüyoruz aslında. Hatta Stan ile yakınlığı bol bol göz önüne konulsa da sürekli adını dilinden düşürmemesinden kaynaklı Howard'a karşı bir şeyi olduğunu seziyoruz. Howard'ın eşi onları yakaladığında suçu üzerine alınıp Howard'ı korumaya çalışması bile hislerinin kötü niyetli olmadığının tam tersi masum ve saf yönde olduğunu göstergesi. Howard içinse olay tam tersi. Kendisi sırf kendi çıkarları için Mary'i hafızasını sildirmeye ikna edebilmiş manipülatif bir adam. Mary gerçeği öğrendiğinde bile onu 'sonra konuşuruz' deyip geçiştirmişti ve arkasına bile bakmadan eşinin peşinden gitmişti.

Filmi izlerken Mary'nin kendi dosyasını bulması ve herkese kendi dosyalarını iade etmesi çok hızlı ve düşünülmemiş bir senaryo gibi gelmiş olabilir ama aslında silinmiş sahnelerden biri bu boşluğu tamamlıyor.

Mary's Tape adlı silinmiş sahnede Mary'nin kendi kasetini dinlediği iki dakikalık uzatılmış bir sahne izliyoruz ve Mary burada Howard'dan hamile olduğunu ve Howard'ın onu kürtaja zorladığını öğreniyor. Howard yine her ikisi için de daha iyi olacağını öne sürerek Mary'i manüpile ediyor. Bu sahnenin neden silindiğine gelecek olursak cevap Mary'nin yan karakter olması. Eğer bu sahne filmde tutulmuş olsaydı filmin sonunda odak Joel ve Clementine'dan Mary'e kaymış olucaktı ve bu da filmin ritmini değiştirecekti. Yani kısacası Mary yan karakter olmanın azizliğine uğramış oldu. Onun hakkında daha fazla şey bilmek hatta sadece onu konu alan ayrı bir film izlemek isterdim.

Son olarak film bize yaşadığımız her anın değerini tekrar hatırlatıyor. Kimle, ne zaman, nerde olduğumuzun önemi yok. O anı değerli kılan bizim kendimizin içinde bulunmuş olmamız ve ne kadar kaçarsak kaçalım o anları hatırlamasakta bizdeki etkileri kalıcı. Aynı Clem'in Joel'i sildirdikten sonra Joel'in kelimelerini kullanan Patrick ile bir ilişkiye başlaması ama içten içe bir şeyleri olduramaması gibi.

Okuyan herkese teşekkürler. Size Howard gibilerden uzak her anınızın tadını çıkaracağınız bir yıl diliyorum.

Naz Ulutaş

TÜRKİYE CUMHURİYETİNDE KADINLARA SEÇME VE SEÇİLME HAKKI

"Kadınlara verilen hak , toplumun karanlığına yakılan bir ışıktır "

Atatürk'ün devrimleri sonucu kadınlar 1930 yılında yerel seçimlerde (belediye seçimleri ,muhtarlık vb.)1934 yılında genel seçimlerde haklarına kavuşmuşlardır bu nedenle 5 Aralık 1934 yılı Dünya Kadın Hakları günüdür.

"Kadınlar konuşabildiği gün, dünya gerçekten duymayı öğrenir"

Kadınlara verilen haklar asla bir lütuf değildir doğdukları andan itibaren sahip oldukları eşit hakların tanınmasıdır.

Feminist açıdan bu hak yalnızca seçme hakkı değil toplumun yarısını oluşturan kadınların kendi hayatları, kararları, düşünceleri, özgürlükleri gibi önemli konularda söz sahibi olmasıdır.

Demokrasi kadınlarında içinde bulunmasıyla güçlenir .

"Eşitlik bir hayal değil ; cesaret eden kadınların yazdığı gerçektir."

Cumhuriyetin ilanı ile kadınlar çok önemli hukuki, siyasi, sosyal haklara sahip olmuşlardır.

Türkiye Cumhuriyeti çağdaş bir medeniyetine ulaşmak için kadına ve erkeğe eşit hakların verilmesine önem göstermeye çalışmıştır.

Kadınlarında politikanın içinde var olması toplumu düşüren değil güçlendiren bir şeydir yani toplumun yararınadır.

Kadınlar haklarına kavuşmak için uzun yıllar mücadele vermişlerdir .

"Kadının sesi sustuğu yerde demokrasi tek kanadı kırık bir kuş gibi uçamaz."

Maalesef ki günümüzde hâlâ kadınları temsil oranı istenen seviyede değildir. Haklarına kavuşmamışlardır ve bunun için mücadeleleri devam etmektedir.

Meryem Sude Erkaya

Grimm Kardeşler

Çoğumuzun küçükken okuduğu, kendini kaybettiği, içini yumoş yumoş olduğu, başka diyarlarda hissettiğimiz kitapların sevgili yazarları aslında Jacob ve Wilhelm Grimm kardeşler.

Masalları ilk kez 1812 yılında yayınlanmış ve büyük bir ün elde etmişlerdir. Çok uzun zamandan bulundukları ana kadar gelen masalları,efsaneleri derleyip 1812'den sonra Çocuk ve Yuva Masalları (Kinder und Hausmärchen) ismi altında uyarlamışlardır.

Okuyucuların sayesinde hala tanınan ve bilinen masallar Alman kültürünün özelliklerini bugüne kadar taşımıştır. En bilinen yapıtları ise kırmızı Başlıklı Kız, Hansel ve Gratel, Külkedisi... Bunlar sadece eserlerinden birkaçıdır.

Dilerseniz ki hepimizin hala hafızasının bir yerinde yatan o masalı kırmızı başlıklı kızı anlatmaktan ziyade ana fikrine göz atalım. Masalda anlatılmak istenen çocuklarımıza bir mesaj ve ders verme, tanımadığımız her güzel sözlüye inanmamalı ve dikkatli olmanın önemli vurgular.

Eğer bir hikayenin konusuna değinecek olursam, Hansel ve Gratele deyinelim.

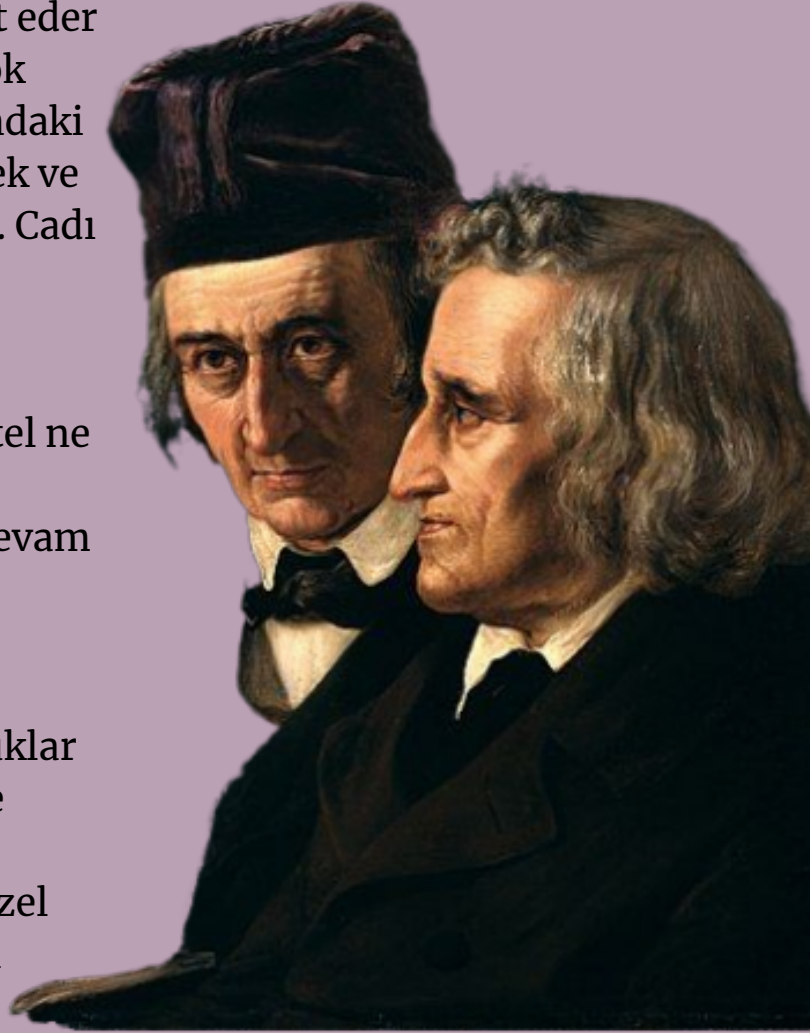
Hansel ve Gratel fakir bir ailenin iki çocuğudur. O kadar fakirlerdir ki yiyecek aşları bile yoktur. Çocukların annesi (bazı kaynaklarda üvey annesi olarak geçer bunun nedenini okuyan minikler için anneliği kötülememek olduğunu düşünüyorum) aç kalmaktan korktuğu için kocasından çocuklarını ormana götürmesini ister. Bu durumdan haberdar olan Hansel ve Gratel önceden bir plan yaparlar. İrili ufaklı taşları toplarlar gittikleri her mesafede taşları yere atıp evin yolunu bulmaya çalışırlar. Ve bu gerçekten işe yarar çocuklar evin yolunu bulur.

Fakat annesi çocuklar eve geri dönünce eşinin geri onları ormana götürmesini ister bu durumdan haberdar olan çocukların elinde bu sefer sadece ekmek kırıntısı vardır fakat ormanlık bir alandan geçtikleri için ekmek kırıntıları aç olan hayvanlar tarafından tüketilir.

Çocuklar kaybolur ve orman da şekerden yapılmış bir ev bulurlar. O kadar ihtişamlıdır ki çocuklar aç kaldıkları için evin bazı kısımlarını yemeye başlarlar. Onları gören cadı çocukları eve davet eder ve yemek ısmarlar. Cadının amacı çok başkadır aslında. Kulübeye yatmasındaki amaç çocukları kendi tarafına çekmek ve onları şişman bir hale getirip yemek. Cadı Gratel'i hizmetçi olarak kullanıp, Hansel'i bir kafese kapatıp Gratel'in sürekli ona yemek vermesini söyler Hansel'i şişmanlatıp yiyecektir. Gratel ne kadar istemese de, feryat etse de bu duruma devam eder. Olaylar böyle devam ederken Gretel cadıyı bir kurmacaya getirip bir şekilde cadıyı fırının içine koyar ve kadını yok eder. Cadının evindeki değerli hazineleri alan çocuklar eve dönüş yolunu bulur ve aileleriyle huzurlu bir yaşam sürerler.

Bu hikayede verilen ders ise, dışı güzel her şeyin içi de güzel olmak zorunda değildir.

Yazarlarımızın masallarının çoğu çocukları eğitici bir şekilde geliştirmek ders vermek doğruyu ve yanlışlığı öğretmek.

KARLI BİR EVİN SESSİZ SICAKLIĞI.

*Bir evdeyiz şimdi, sen varsın, ben ses etmem
Kış mevsimi; pencerede kar, içimde sen
Sarılmak gelir içimden üşüyen yanlarıma
Seninle sımsıcak olur, bütün kışlarım da*

*Göz gözeyiz biz, el ele,
Vermem seni soğuk ellere.
Sobanın üstünde çay kaynar,
Benim senle her halim yanar.*

*Atkın boynumda, elim elinde
Kış mevsimi bile yaz seninle
Unutmayalım bu sıcak yuvayı
Camdan süzülen beyaz düşleri*

*Ilık bir çay kokusu yayılır odalara
Belki de mutluluk saklanır bu anılara
Kardan ses gelir soba çitirdar
Bu bir çift göz ancak sana parıldar.*

Kış ve Psikoloji

Her yılın kendine özgü bir imzası vardır insan üstünde. Bir sezon açılır, deneyimler edinilir, bazen ayrılıklar bazen en büyük şanslar ya da kalp kırıklıkları. Yaşanan şeyler ister kader altında olsun ister istediğiniz başka bir kalıp, her ne olursa olsun size bir iz bırakır. Size teğet geçmez yani yaşananlar. Bundandır ki her yıl yeni bir sen doğurur.

Bu izleri kabullenip yeni adımlar atmak için yeni bir yıl tartışmasız en iyi fırsattır. İşte o yüzden aklına koyduğun ama ertelediğin adımları atmalısın. Çok istediğin resim kursu mu, hemen başla!

O dizinin yeni sezonu mu, neden hala izlemiyorsun?!

Artık saçını boyamanın ya da o piercingi deldirmenin zamanı sence de gelmedi mi? Unutuyordum, başarısız olmaktan korktuğun her şey var ya işte tam onları da yapmanın zamanı geldi.

Çünkü eski sen bir geri sayımla geçmişte kalacak. Kendini yenilediğinde, pozitif enerji ile dolduğunda farkında olucaksın ki o engeller yıkılmış. Evet, belki dizinin yeni sezonu en sevdiğin karakterin ölümü ile sonuçlanacak. Hatta belki eski saçlarını özleyeceksin. Fakat bir düşün, inanılmaz bir final ya da sana çok yakışan bir saç da seni bekliyor olabilir. Kısacası bunlar sadece birer örnek ve metafor. Yeni bir yıl yeni bir sen, adım atmaktan korkma. Ya da yerinde saymaktan. Belki de sen yerinde saydığını düşünürken senin bile farkında olmadığın bir şekilde değişmissin. Kaderi bekleme o adımı sen at bu fırsatı değerlendir. En azından şunu hatırla sen adımını attın gerisi sürecin bir parçası.

Eski Disneyde Kış Sezonu

İzlediğimizde kalbimize huzur çöken, içimize ağır ama rahatlatıcı bir hissiyat bırakan, sanki pamukların arasındaymışız, çocukluğumuza dönmüşüz gibi düşünce bağışlayan yapıtların toplandığı yer Disney. Bilmeyen, görmeyen sevmeyen yoktur diye düşünüyorum. Bu yazımız bir hayran olarak, Disney hayranlarına!

Konumuz "Eski Disney'de Kış Sezonu" bunu size daha iyi betimlemek için bir film izledim. Nastolojik aynı zamanda kış havasında, kış sezonu animasyonu "Mickey's once Upon a Christmas (1999)".

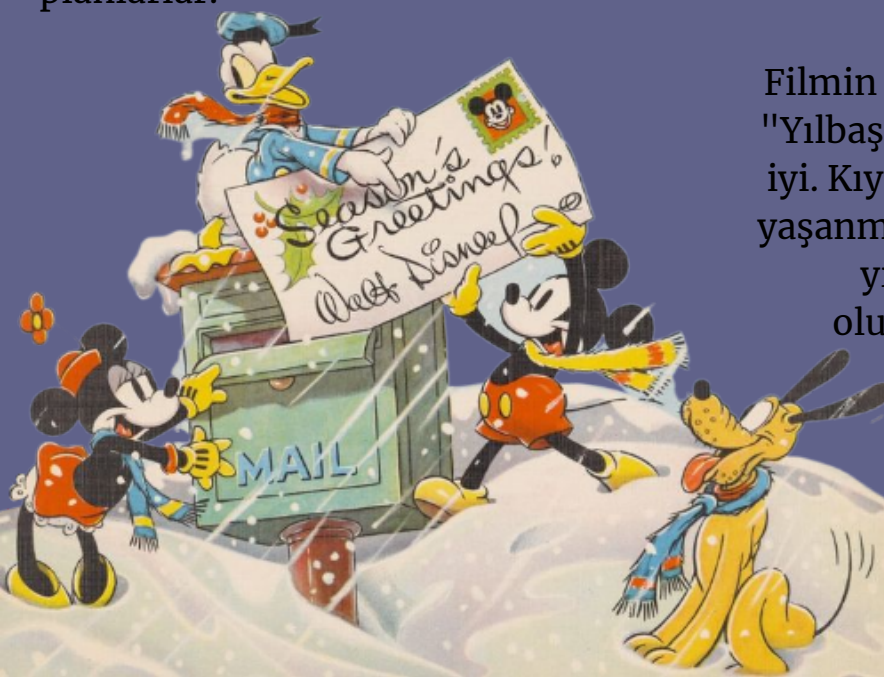
Aslında animasyonumuz 3 kısa hikayeden başlar ve ardından tüm karakterler şarkı eşliğinde kapanışı yapar.

Konumuz "Eski Disney'de Kış Sezonu" bunu size daha iyi betimlemek için bir film izledim. Nastolojik aynı zamanda kış havasında, kış sezonu animasyonu "Mickey's once Upon a Christmas (1999)".

Aslında animasyonumuz 3 kısa hikayeden başlar ve ardından tüm karakterler şarkı eşliğinde kapanışı yapar.

1.bölüm: Stuck on Christmas

Dewey, Huey ve Louie adında 3 kardeş yılbaşına bayıldıkları için yılbaşı gecesi bir dilek tutarlar, her gün yılbaşı olmasın dilerler. Dilekleri gerçekten de gerçekleşir ve minikler yılbaşı gününü tekrar tekrar her gün yaşarlar. Bu her gün birbirine benzeyen tüm günleri boyunca yaramazlık yapmışlardır, döngüden sıkılınca gerçekten güzel bir gün geçirmeyi planlarlar.

Filmin sonunda dış ses diye adlandırdığım ses "Yılbaşı tek bir gün sürer belki de böylesi daha iyi. Kıymeti bilinmesi gereken bir gün her gün yaşanmaz. Ama bize tattırdığı duygu bütün bir yıl sürer. " ve kapanış. Bir günün hergün olunca kıymeti kalmayacağı... Ders aldım.

2.bölüm: A Very Goofy Christmas

Goofy ve Max (baba ve oğul). Max, gün geçtikçe Noel Baba'ya olan umudunu, inancını kaybeder. Ama babası ona Noel baba'yı göstermek için, gerçekliğine inanması için her yolu dener ve sonunda Noel babayı gerçekten görürler. Verilen ders inancı asla kaybetmemek!

3.Bölüm:Mickey and Minnie's Gift of the Magi

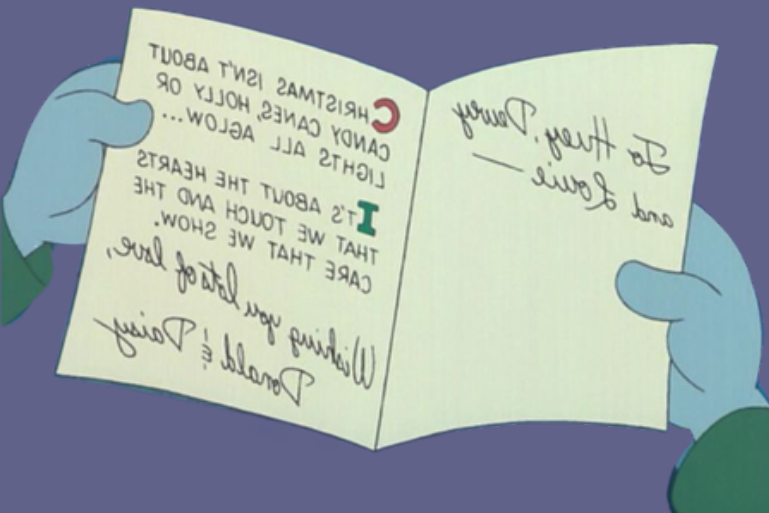
Bu tatlı çift birbirlerine yılbaşı hediyesi almak isterler. Fakat paraları yetmez. Gün sonunda kazandıkları miktar ise bir şekilde yok olur. Ardından ikisi de her şeylerini feda ederler. Birbirleri için en değerli şeylerini satarlar ve yerine hediye alırlar. İzlerken içinize derin bir güzellik çöker. Aşk,sevgi kısa yoldan fakat derin bir anlam ile karşınıza çıkar. Fedakârlık...

3 kısa hikayenin
buluştuğu Mickey's once
Upon a Christmas'da
gördüğüm yılbaşı
ağaçları, süslü binalar,
karla kaplı sokaklar,
sıcacık aileler, mutlu
anlar kalbime
yumuşaklık bıraktı.
İzlerken kendi kendime
gülümsemeden
edemedim. Yılbaşını da
özledim.

Eğer başka bir filme daha
değinmek istersem dört
mevsiminin de içinde
barındırdığı kış
sahnesinde duygusal bir
an bıraktığı Bambi
(1942) öneririm. Kalbiniz
bir anda kırılıp öbür
yandan mutluluk ile
taşabilir. Önerceğim bir
kaç kış animasyonu ise;

- Beauty and the Beast:
The Enchanted
Christmas,
- Mickey's Twice Upon a
Christmas,
- Winnie the Pooh: A
Very Merry Pooh Year,
- The Small One,
- The Lion, the Witch and
the Wardrobe,

Uğultulu Tepeler

Kitap Kulübümüz

Emily Brontë (1818–1848), İngiliz edebiyatının en içine kapanık fakat en güçlü kalemlerinden biridir. Charlotte ve Anne Brontë ile beraber, Yorkshire’ın ıssız doğasında büyüdü. Hayattayken yalnızca bir tek roman yayımladı: Uğultulu Tepeler. Sessiz kişiliği, doğaya olan yakınlığı ve gözlem gücü, romanın karanlık atmosferine yansımıştır. Emily, yayımlanmasından kısa süre sonra verem nedeniyle hayatını kaybetmiş fakat ardında bıraktığı tek roman, dünya edebiyatının en çarpıcı klasiklerinden biri hâline gelmiştir.

Uğultulu Tepeler, Heathcliff ve Catherine Earnshaw’un karmaşık ve yıkıcı ilişkisini merkezine alır. Heathcliff, Catherine’e derin bir tutku besler, ancak bu tutku zamanla intikam ve nefrete dönüşür. Catherine ise Heathcliff ile olan derin bağını, toplumun beklentileri ve kendi gururu arasında sıkışarak yaşar. Heathcliff’in intikam arzusu, Catherine’in ölümüyle doruğa ulaşır ve bu durum, bir sonraki nesli derinden etkiler.

Romanın ilerleyen bölümlerinde, küçük Catherine ve Hareton’un hikâyesi ön plana çıkar. Küçük Catherine, Heathcliff’in mirasıyla büyüse de, Hareton ile aralarındaki saf ve iyileştirici bağ, romanın karanlık atmosferine karşı bir umut ışığı sunar. Böylece, Heathcliff’in yıkıcı mirası, genç kuşakların temiz ve iyimser sevgisiyle dengelenir.

Bu yüzden, Uğultulu Tepeler, tutkunun yıkıcılığını ve yenilenmenin mümkün olduğunu gösteren bir hikâye olarak son bulur.

Rumeysa Sözer

Türkiye'de Duyulmayan Çığlık: Sanat

Türkiye'de, özellikle gençler ve sanatla hemhal olanlar arasında, sürekli tekrarlanan bir cümle vardır: "Türkiye'de sanata değer verilmiyor." Bu, artık bir söylem olmaktan çıkıp bir gerçekliğin itirafı haline geldi.

Bu durumun arkasında yatan nedenler ise iki temele dayanıyor: Bilgisizlik ve dogmatik inançlar. "İslam'da sanat günahtır!" diyerek onu putperestlikle bağdaştıran bir zihniyet hâlâ varlığını sürdürüyor.

İronik olan, bu kesimin sayıca az, sanatla ilgilenen ve sanata katkı sunabilecek potansiyeldeki kesimin ise oldukça fazla olması. Peki o zaman neden bu çoğunluk, azınlığın dayattığı kurallarla yaşamak zorunda bırakılıyor?

En önemli neden, otoriter bir zihniyetin, bireylerin düşünce yapısını şekillendirmesidir. İstedığınız kadar büyük, yaratıcı ve özgür düşüncelere sahip olun; egemen dogmatik bakış açısı, o düşünceleri çöp olmasa bile bir "çöp parçası" olarak görmenize neden oluyor.

Mehmet
Aksoy

Kuzgun Acar

Türkiye'de sanatın nasıl susturulmaya çalışıldığına dair birkaç acı örnek:

-İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin düzenlediği "Ortadan Başlamak" sergisi, "LGBT propagandası", "İslam karşıtı içerik" ve "cinsellik teması" gibi gerekçelerle soruşturmaya uğradı.

-Kars'ta yer alan Mehmet Aksoy'un "İnsanlık Anıtı", "ucube" olduğu gerekçesiyle yıkıldı. Peki neyi temsil ediyordu o anıt? Bölünmüş halkları ve ortak tarihleri... Yıkılması, maalesef ki şaşırtıcı olmadı.

-Yine Mehmet Aksoy'un "Periler Ülkesi" adlı eseri, "erotik" bulunduğu gerekçesiyle kaldırıldı.

-Ve maalesef sadece Mehmet Aksoy değil, Kuzgun Acar da benzer zihniyetin eleştirilerinden nasibini almış, emek verdiği eserler hedef tahtası haline getirilmişti.

insanlık anıtı

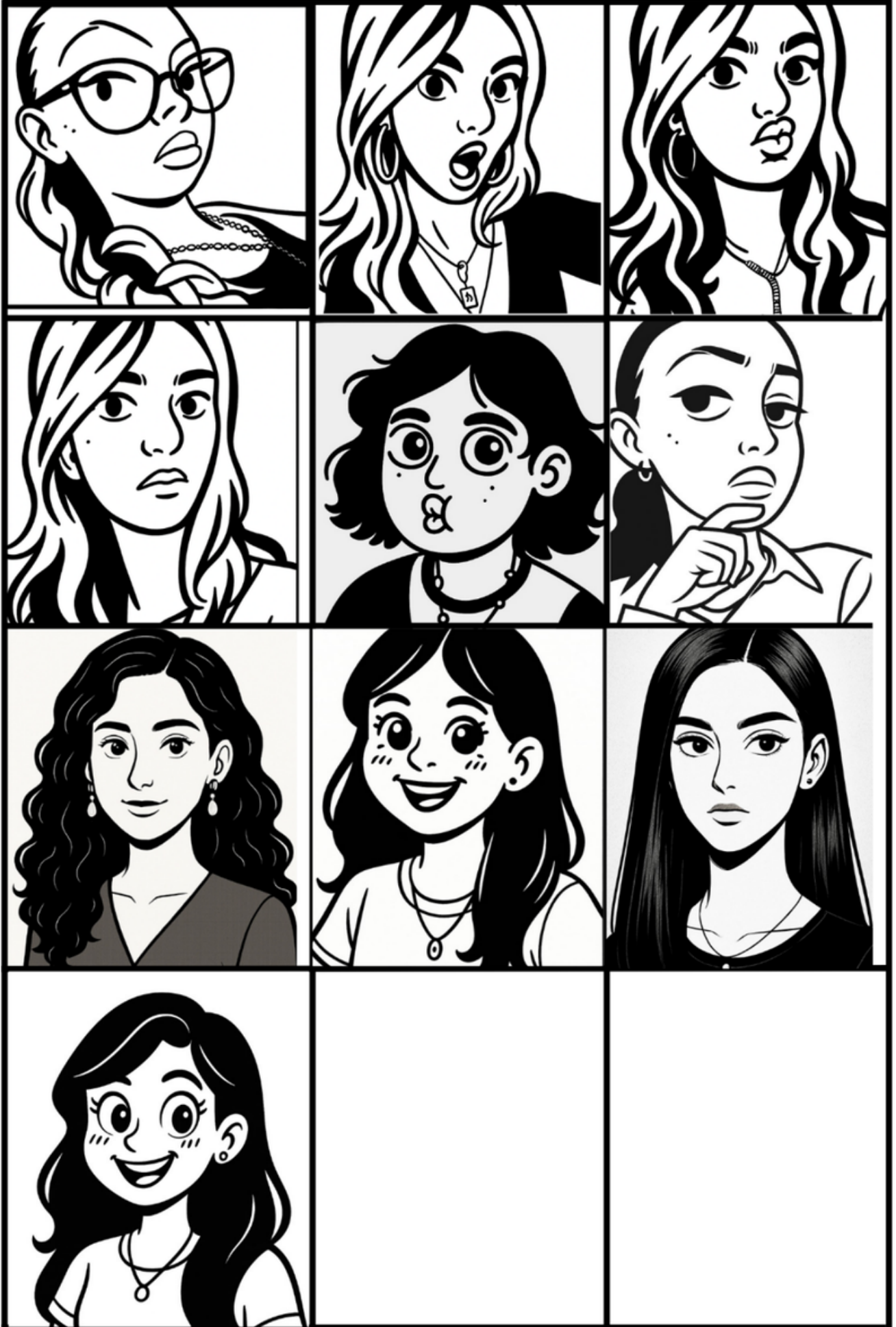

Tüm bu örneklerdeki ortak noktayı fark ettiniz mi? Hepsi bir "ahlaksızlık" ile damgalandı. Peki, neyin ahlaksızlığı? Kime göre? Aslında, o eserler kendi çılgınlıkları o kadar yüksekte attı ki, otoriter zihniyetin kulaklarını tıkamaktan başka çaresi kalmadı. Onlar konuşamıyordu belki, ama yankıları zihniyet duvarlarını sarsıyordu.

"Sanat gerçek bir meslek değildir," "Sanat işlevsizdir." Bu söylemler, her şeyin metalaştığı bir çağda, sadece sisteme hizmet eden bir dişli olmayı kabul etmek istemenin sonucudur. Sanattaki radikalliği ve samimiyeti istemezsiniz, çünkü daha kendi bedeninizi ve özgürlüğünüzü kabullenememişsinizdir. Toplumdan onay almak, sorumluluk alıp özgür olmaktan daha kolay gelir. Sanatın attığı çılgılığı duymazdan gelerek, kendi yok oluşunuzun başlangıcını çoktan hazırlamış olursunuz.

Belki de sorulması gereken asıl soru şu: Bu çılgılığı duymaya cesaretimiz var mı? Yoksa kırılan her heykelle birlikte, hepimizden bir parça daha mı eksiliyor?

DERGİ KARMA EKİBİMİZ

KAYNAKÇA

Noel Hakkında

bbc.com

drozdogan.com

islamveihsan.com

kutsalkitap.org

wikipedia.com

Kış Ritüelleri

https://www.ankaramasasi.com.tr/haber/2163802/21-aralik-kis-gundonumu-yule-nedir?utm_

https://www.crystalinks.com/wintersolstice.html?utm_

https://www.discovermagazine.com/4-ways-the-winter-solstice-is-celebrated-around-the-world-44423?utm_

https://en.wikipedia.org/wiki/Dongzhi_Festival?utm_

https://astrolojist.com.tr/2024/12/10/aralik-ayinda-onurlandirilan-tanricalar-ve-rituelleri/?utm_

Grimm Kardeşler

salutatorium.com

Grimmstories.com

<https://www.pinhanyayincilik.com>

<https://dorlionyayinlari.com>

Vikipedi

<https://tr.wikipedia.org>

Yuki onna

<https://hyakumonogatari.com/2013/12/18/yuki-onna-the-snow-woman/>